

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

13 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 06 mai 2021, declarat de avocatul Ignat Dumitran, în numele inculpatului

Belioglo Alexandr XXXXXX.

	<i>Termenul de examinare,</i>
<i>instanța de fond:</i>	<i>21.03.2018 – 25.06.2019,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>18.07.2019 – 26.12.2019,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>26.05.2020 – 29.09.2020,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>17.11.2020 – 06.05.2021,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>29.07.2021 – 13.10.2021.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul Penal,

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul din 25 iunie 2019, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Belioglo Alexandr a fost condamnat în baza art. 287 alin. (1) Cod penal la 1 an închisoare.

Conform art. 85 Cod penal, prin adăugirea parțială a pedepsei conform sentinței Judecătoriei Chișinău din 23.04.2018, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani și 3 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, începând din 25.06.2019.

Cheltuielile judiciare în sumă de 448 lei au fost trecute în contul statului.

2. Instanța de fond a constatat că la 30 octombrie 2018, aproximativ orele 21.30, inculpatul Belioglo A., aflându-se în loc public - la intersecția străzilor XXXXXX și XXXXXX, XXXXXX, din intenții huliganice, încălcând grosolan ordinea publică, exprimându-se cu cuvinte necenzurate, acționând cu obrăznicie deosebită, în prezența altor persoane, intenționat i-a aplicat câteva lovituri cu pumnul în față minorului Antonov E., născut la XXXXXX, cauzându-i ultimului suferințe morale și vătămări neînsemnate sub formă de echimoză și edem al țesuturilor moi în regiunea zigomatică stângă, echimoză pe nas.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și probele administrate, solicitând examinarea cauzei în procedura prevăzută la art. 364¹ Cod de procedură penală.

În baza probelor administrate, instanța i-a încadrat acțiunile pe art. 287 alin. (1) Cod penal, ca huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, care prin conținutul lor se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 61 Cod penal, că inculpatul a comis cu intenție o infracțiune mai puțin gravă, care se pedepsește cu amendă în mărime de la 550 până la 1050 unități convenționale, sau muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 până la 240 ore, sau cu închisoare de până la 3 ani, că beneficiază de reducerea limitelor de pedeapsă, în condițiile aplicării prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, se caracterizează satisfăcător, este o persoană neliniștită, neechilibrată și conflictuală, în privința lui fiind dispusă, de mai multe ori, aducerea silită la inspectoratul de poliție.

Totodată, instanța a statuat că, prin sentința Judecătorei Chișinău din 23.04.2018, inculpatul a fost condamnat în baza art. 369 alin. (1), 369 alin. (3) lit. a), 369 alin. (3) lit. a), 84, 90 Cod penal la 5 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe o perioadă de probațiune de 4 ani și, având antecedente penale nestinse, a comis o infracțiune intenționată contra inviolabilității persoanei și ordinii publice, ce denotă caracterul social periculos al comportamentului inculpatului, iar faptul neaplicării unei pedepse corespunzătoare nu va duce la prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, corectarea și reeducarea lui fiind posibilă doar prin izolare de societate.

3. Avocatul Ignat Dumitran a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de amendă, pedeapsa stabilită prin sentința din 23.04.2018 urmând a fi executată de sine stătător.

Apelantul a invocat că partea vătămată a confirmat că nu are pretenții față de inculpat, ultimul și-a cerut scuze și el l-a iertat, solicitând ca să nu fie condamnat cu închisoare.

În împrejurările stabilite, inculpatului urma să-i fie aplicată pedeapsa cu amendă sau muncă neremunerată în folosul comunității.

Or, la aplicarea pedepsei, instanța de fond nu a ținut cont că au fost stabilite doar circumstanțe atenuante - săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave, recunoașterea vinei și contribuirea activă la descoperirea acesteia, lipsa prejudiciului cauzat prin infracțiune, partea vătămată nu are pretenții materiale și morale.

4. Potrivit deciziei Curții de Apel Cahul din 26 decembrie 2019, apelul a fost admis, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Lui Belioglo Alexandr, recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 287 alin. (1) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 700 unități convenționale, ce constituie 35.000 lei.

Dat fiind că inculpatul s-a aflat în arest preventiv de la 25.06.2019 până la adoptarea sentinței definitive pe 26.12.2019, conform art. 88 alin. (5) Cod penal, i s-a atenuat pedeapsa, fiindu-i stabilit spre plată amenda în mărime de 20.000 lei.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a reținut că sentința Judecătoriei Chișinău din 23.04.2018, prin care inculpatul a fost condamnat în baza art. 369 alin. (1), 369 alin. (3) lit. a), 369 alin. (3) lit. a), 84, 90 Cod penal la 5 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe o perioadă de probațiune de 4 ani a fost cumulată deja prin sentința Judecătoriei Chișinău din 08.07.2019.

Deși sentința Judecătoriei Chișinău din 08.07.2019 a fost adoptată ulterior sentinței Judecătoriei Cahul din 25.06.2019, aceasta a devenit deja definitivă, iar sentința din 25.06.2019 se judecă în procedură de apel, urmând a exclude cumularea dublă a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Chișinău din 23.04.2018, prin modificarea sentinței Judecătoriei Cahul din 25.06.2019.

Astfel, la stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de apel a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, că acesta se caracterizează satisfăcător, anterior a fost condamnat, că a fost stabilită circumstanța atenuantă – căința sinceră și lipsa circumstanțelor agravante, precum și de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării acestuia, concluzionând ca fiind oportună aplicarea pedepsei alternative sub formă de amendă.

5. Procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Mihail Tomița, a declarat recurs ordinar, solicitând casarea acestei decizii și menținerea sentinței instanței de fond.

Recurentul a invocat că la stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de apel nu a ținut cont de faptul că acesta se caracterizează satisfăcător, este o persoană neliniștită, neechilibrată și conflictuală, că obiectul juridic principal al infracțiunii prevăzute de art. 287 Cod penal îl constituie relațiile sociale cu privire la ordinea publică apărute împotriva infracțiunii de huliganism, că în privința lui de nenumărate ori a fost dispusă aducerea silită la inspectoratul de poliție, că anterior a fost judecat, iar după pronunțarea sentinței Judecătoriei Cahul din 25.06.2019, acesta a fost condamnat prin sentința Judecătoriei Chișinău din 08.07.2019, în baza art. 369 alin. (2) lit. c) Cod penal.

6. Conform deciziei Colegiului Penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 29 septembrie 2020, recursul a fost admis, casată decizia în latura pedepsei penale și dispusă rejudecarea cauzei în această parte de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În rest, decizia a fost menținută.

Instanța de recurs a statuat că la stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de apel nu a ținut cont de faptul că prin sentința Judecătoriei Chișinău din 23.04.2018, acesta a fost condamnat în baza art. 369 alin. (1), 369 alin. (3) lit. a), 369 alin. (3) lit. a), 84,

90 Cod penal, la 5 ani închisoare, cu suspendarea executării pedepsei pe o perioadă de probațiune de 4 ani.

Totodată, inculpatul a săvârșit infracțiunea în speță la 30.10.2018, adică după pronunțarea sentinței din 23.04.2018, dar înainte de executarea completă a pedepsei, iar prin sentința Judecătorei Chișinău din 08.07.2019, inculpatul a fost condamnat în baza art. 369 alin. (2) lit. c), 84 alin. (4), 90 Cod penal la 2 ani închisoare. Prin absorbirea pedepsei mai ușoare de pedeapsa mai aspră, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 5 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, pe o perioadă de probațiune de 5 ani.

Astfel, sunt întemeiate argumentele procurorului față de aplicarea în privința inculpatului a pedepsei sub formă de amendă, fără a ține cont de circumstanțele cauzei, de eficacitatea pedepsei în raport cu personalitatea inculpatului, care anterior a mai săvârșit infracțiuni și a comis infracțiunea în cauză în perioada de probațiune.

Mai mult, aplicându-i inculpatului pedeapsă sub formă de amendă, instanța nu s-a expus asupra determinării termenului pedepsei definitive în cazul cumulării diferitelor pedepse, ținând cont de soluția adoptată prin decizia Curții de Apel Chișinău din 13.11.2019.

7. Potrivit deciziei Curții de Apel Cahul din 06 mai 2021, apelul a fost admis, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Belioglo Alexandr a fost condamnat în baza art. 287 alin. (1) Cod penal la 1 an închisoare.

Conform art. 84 alin. (4) Cod penal, prin adăugirea parțială a pedepsei aplicate conform sentinței Judecătorei Chișinău din 08.07.2019, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani și 1 lună închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, începând din 06.05.2021, cu includerea perioadei aflării în arest preventiv de la 25.06.2019 până la 26.12.2019.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a reținut că la stabilirea pedepsei inculpatului, prima instanță greșit a aplicat prevederile art. 85 Cod penal.

Astfel, Judecătoria Cahul, la adoptarea sentinței din 25.06.2019 și stabilirea pedepsei inculpatului în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, pentru cumul de sentințe, în conformitate cu art. 85 Cod penal, a adăugat pedeapsa aplicată inculpatului prin sentința Judecătorei Chișinău din 23.04.2018, stabilindu-i pedeapsa definitivă de 5 ani și 3 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Prin sentința Judecătorei Chișinău din 23.04.2018, inculpatul a fost condamnat în baza art. 369 alin. (1), 369 alin. (3) lit. a), 369 alin.(3) lit. a), 84 , 90 Cod penal, la 5 ani închisoare, executarea pedepsei fiind suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 4 ani.

Ulterior, prin sentința Judecătorei Chișinău din 08.07.2019, inculpatul a fost condamnat în baza art. 369 alin. (2) lit. c) Cod penal la 2 ani închisoare.

Conform art. 84 alin. (4) Cod penal, prima instanță a adăugat pedeapsa conform sentinței Judecătorei Chișinău din 23.04.2018, stabilindu-i pedeapsa definitivă de 5 ani închisoare, iar conform art. 90 Cod penal, i-a fost suspendată condiționat executarea pedepsei pe o perioadă de probațiune de 5 ani, inculpatul fiind obligat să presteze 224

ore de muncă neremunerată în folosul comunității, la moment sentința fiind definitivă și irevocabilă.

În acord cu dispozițiile art. 84 alin. (4) Cod penal, conform prevederilor alin. (1)-(3) se stabilește pedeapsa și în cazul în care, după pronunțarea sentinței, se constată că persoana condamnată este vinovată și de comiterea unei alte infracțiuni săvârșite înainte de pronunțarea sentinței în prima cauză. În acest caz, în termenul pedepsei se include durata pedepsei executate, complet sau parțial, în baza primei sentințe.

Or, prima instanță eronat i-a stabilit pedeapsa inculpatului prin cumul de sentințe, potrivit art. 85 Cod penal, în condițiile în care infracțiunea în cauză a fost comisă la 30.10.2018, înainte de pronunțarea sentinței Judecătorei Chișinău din 08.07.2019, prin care a fost condamnat în baza art. 369 alin. (2) lit. c) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa pentru concurs de infracțiuni prin adăugirea pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Chișinău din 23.04.2018, de 5 ani închisoare, conform art. 84 alin. (4) Cod penal, cu suspendarea executării pedepsei pe un termen de 5 ani, potrivit art. 90 Cod penal.

Prin urmare, se atestă necesitatea intervenirii în soluția primei instanțe, în partea aplicării pedepsei, urmând a-i fi stabilită inculpatului pedeapsa pentru concurs de infracțiuni, prin adăugirea parțială a pedepsei aplicate prin sentința Judecătorei Chișinău din 08.07.2019.

Astfel, la stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de apel a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, și anume, inculpatul a comis o infracțiune mai puțin gravă, care se pedepsește cu amendă în mărime de la 550 la 1050 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 ore, sau cu închisoare de până la 3 ani, anterior a fost atras la răspundere penală, antecedentul penal nefiind stins, se caracterizează satisfăcător, este o persoană conflictuală, care nu poate fi controlată, în privința lui fiind dispuse aduceri silite la inspectoratul de poliție, nu face abuz de băuturi alcoolice, la răspundere contravențională nu a fost atras, nu are la întreținere persoane, nu este încadrat în câmpul muncii, circumstanțe atenuante sau agravante nu au fost reținute, concluzionând că corectarea și resocializarea lui este posibilă cu aplicarea pedepsei cu închisoare, în condițiile beneficierii reducerii limitelor de pedeapsă, potrivit art. 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, stabilindu-i pedeapsa cu închisoare pe un termen de 1 an, iar, prin aplicarea art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin adăugirea parțială a pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Chișinău din 08.07.2019 și prezenta decizie, a-i stabili pedeapsa definitivă de 5 ani și 1 lună închisoare, cu executare pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Deci, fiind analizată persoana inculpatului, care nu pentru prima dată se află pe banca acuzaților, prezenta infracțiune fiind comisă în perioada de probă, circumstanțele comiterii infracțiunii, gravitatea acesteia, se justifică aplicarea pedepsei cu închisoare cu executare, or, anterior acesta de mai multe ori a fost condamnat la pedeapsa cu închisoare cu suspendarea executării acesteia, fiindu-i oferită posibilitatea de a se corecta și resocializa, însă nu și-a făcut concluziile necesare în vederea schimbării comportamentului său și respectarea normelor sociale de conduită. Astfel, corectarea

și reeducarea inculpatului nu poate fi realizată decât prin executarea reală a pedepsei cu închisoare, or, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei potrivit art. 75 alin. (2) Cod penal.

Totodată, recunoașterea vinovăției în săvârșirea faptelor incriminate și solicitarea examinării cauzei penale în procedură simplificată este o modalitate aleasă de inculpat pentru examinarea cauzei penale, în rezultatul căruia acesta a beneficiat de reducerea limitelor de pedeapsă stabilită în sancțiunea normelor de incriminare, iar ca rezultat, i-a fost aplicată pedeapsa aproape de minim. Respectiv, recunoașterea vinovăției în săvârșirea faptelor incriminate, nu poate fi apreciată ca o circumstanță care ar atesta că inculpatul a realizat gravitatea faptelor săvârșite și poate fi corectat fără executarea reală a pedepsei cu închisoare.

Prin urmare, pedeapsa definitivă stabilită inculpatului, sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani și 1 lună, este una echitabilă, legală și direct proporțională cu gravitatea faptei comise, atitudinea lui față de infracțiunea săvârșită și de consecințele acesteia, cât și în măsură să asigure corectarea și resocializarea acestuia, restabilirea echității sociale, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea ultimului și a altor persoane.

Pe lângă aceasta, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, iar executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate, potrivit art. 61 Cod penal.

Astfel, argumentele apărării că instanța de judecată i-a stabilit inculpatului o pedeapsă prea aspră, fără a lua în considerare circumstanțele atenuante - recunoașterea vinovăției, lipsa pagubei și pretențiilor materiale și morale față de inculpat, contribuirea activă la descoperirea infracțiunii, sunt irelevante, deoarece anterior acestuia i-a fost acordată posibilitatea de a se corecta și resocializa, prin suspendarea condiționată a executării pedepsei, însă acesta nu și-a revizuit comportamentul și, din nou, a comis o infracțiune intenționată, fiind în perioada de probă, astfel că pedeapsa cu amendă sau cu muncă neremunerată în folosul comunității nu vor asigura atingerea scopului pedepsei prevăzut la art. 61 Cod penal.

8. Avocatul Ignat Dumitran a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea acestei decizii și dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel.

Recurentul a invocat că instanța de apel a aplicat prevederile art. 84 alin. (4) Cod penal și, prin adăugirea parțială a pedepselor, inclusiv prin sentința Judecătorei Chișinău din 08.07.2019, i-a stabilit inculpatului pedeapsa definitivă de 5 ani și 1 lună închisoare.

Însă, în dispozitivul sentinței din **08.07.2019** nu este indicat care pedeapsă și din care sentință se absoarbe pedeapsa mai ușoară de pedeapsa mai aspră.

Totodată, prin sentința din **08.07.2019**, inculpatul a fost obligat să presteze 224 ore muncă neremunerată în folosul comunității, iar, în decizia instanței de apel nu se menționează această obligațiune.

Or, în cazul în care, doar inculpatul a declarat apel, instanța de apel, contrar prevederilor art. 410 Cod de procedură penală, a agravat situația inculpatului prin aplicarea art. 84 alin. (4) Cod penal și adăugirea parțială a pedepselor stabilite prin sentința din **08.07.2019**, agravarea manifestându-se prin obligarea prestării muncii neremunerate în folosul comunității.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală.

9. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul Penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens. Conform art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora.

Sub acest aspect se reține că recursul este fondat pe art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, care prevede următoarele temeiuri - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale (*pct. 8. din decizie*).

Însă, în recursul respectiv, în pofida normelor de drept enunțate, nu este specificat, în raport cu relevanțele conținute în partea descriptivă a hotărârilor contestate, asupra căror motive concrete din apel nu s-ar fi pronunțat instanța de apel, care ar fi erorile de drept și esența că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, că acesta este expus neclar, că instanța ar fi admis o eroare gravă de fapt, dar raportată la prevederile art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, care i-ar fi afectat soluția, că s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, fiind omisă în totalitate argumentarea ilegalității hotărârilor atacate în acest sens (*pct. 8. din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursul declarat nu întrunește condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al apărării cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica și să se expună, apoi, asupra unor temeiuri neargumentate legal de recurent.

Or, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Totodată, potrivit art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite, fiind criticată sentința din 08.07.2019, adică din altă speță decât cea de pe rol – 25.06.2019, nefiind, deci, incidentă prezentului recurs ordinar (*pct. 8. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii atacate, inclusiv cele reproduse în pct. 7. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel, legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținând corect cont de prevederile art. 7, 61, 75, 84 Cod penal, 364¹ Cod de procedură penală, conform căror la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală. Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare. Conform prevederilor art. 84 alin. (1)–(3) se stabilește pedeapsa și în cazul în care, după pronunțarea sentinței, se constată că persoana condamnată este vinovată și de comiterea unei alte infracțiuni săvârșite înainte de pronunțarea sentinței în prima cauză.

În consecutivitatea enunțată, se atestă că instanța de apel just a concluzionat că, în cazul în care infracțiunea în cauză a fost comisă la 30.10.2018, adică înainte de pronunțarea sentinței Judecătoria Chișinău din 08.07.2019, în speță sunt aplicabile prevederile conform art. 84 alin. (4) Cod penal - *dacă o persoană este declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multor infracțiuni fără să fi fost condamnată pentru vreuna din ele, instanța de judecată, pronunțând pedeapsa pentru fiecare*

infracțiune aparte, stabilește pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni prin cumul, total sau parțial.

Astfel, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, în special ale art. 84 alin. (4) Cod penal, care prescrie că, conform prevederilor art. 84 alin. (1)–(3) se stabilește pedeapsa și în cazul în care, după pronunțarea sentinței, se constată că persoana condamnată este vinovată și de comiterea unei alte infracțiuni săvârșite înainte de pronunțarea sentinței în prima cauză, pedeapsa fiind în corespundere cu principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane (*pct. 7. din decizie*).

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 8. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat probele și circumstanțele cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în latura pedepsei penale în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul nominalizat au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 7. – 8. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, că s-au aplicat inculpatului pedepse individualizate conform prevederilor legale, soluția fiind conformă și statuărilor instanței de recurs invocate în decizia din 29.09.2020 (*pct. 6. din decizie*), indicațiile cărei sunt obligatorii potrivit art. 436 alin. (3) Cod de procedură penală, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

10. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal,

d e c i d e:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Ignat Dumitran, împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 06 mai 2021, în privința inculpatului Belioglo Alexandr XXXXXX, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 19 noiembrie 2021.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun